

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У БЕЧЕЈУ
7 К. 288/2023
17.01.2025. године
Бечеј

У ИМЕ НАРОДА!

Основни суд у Бечеју, поступајући по судији Арпаду Бучуу, као судији појединцу, са записничарком Тијаном Мирјачић, у кривичном поступку против оптуженог Дамира Срдића, на непознатом месту боравка, кога по службеној дужности брани Стеван Косановић адвокат из Бечеја, због кривичног дела угрожавање сигурности из чл. 138. ст. 1. Кривичног законика, по оптужном предлогу ОЈТ у Бечеју бр. КТ 79/21 од 23.09.2021. године, прецизиран поднеском бр. КТ 79/21 од 12.12.2024. године, након усменог јавног претреса одржаног дана 17.01.2025. године, у присуству ЈТ Стефана Башића, браниоца и оштећене Драгане Срдић, донео је и јавно објавио, следећу

ПРЕСУДУ

оптужени ДАМИР СРДИЋ, од оца Илије и мајке Босиљке, рођен 19.03.1972. године у Оточцу, Република Хрватска, држављанин САД, са непознатим местом боравка у САД, неосуђиван,

крив је

- што је у временском периоду од 15.11.2020. године до 31.03.2021. године у Бечеју, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово извршење, угрозио сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот и тело тог лица, на тај начин што је у наведеном временском периоду својој бившој супрузи, оштећеној Драгани Срдић, више пута упућивао претње да ће је убити и заклати и то на тај начин што је најпре више пута у временском периоду од 15-28.11.2020. године оштећеној упућивао претње наведене садржине путем апликације „Вибер“, а потом је дана 31.03.2021. године у виду гласовних порука путем апликације „Месинџер“ упутио оштећеној претњу следеће садржине „Ајде се кладимо да ћу ти доћи на врата, ај се ја и ти кладимо да ћу ти доћи на врата, ај ја и ти ћемо се окладити да ако ти дођем на врата да ћу те заклати, ја ћу тебе ако ти дођем на врата заклати“, што је код оштећене изазвало страх за властиту безбедност, при чему је био свестан забрањености свог дела,

чиме је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. става 1. Кривичног законика,

па му суд, применом горе наведеног члана и чланова 4., 14., 22., 25., 42.-45., 54. и 64.-66. Кривичног законика и чланова 269., 424. и 495. Законика о кривичном поступку, изриче

УСЛОВНУ ОСУДУ

тако што му утврђује казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређује да се утврђена казна затвора неће извршити, ако у року од 2 (две) године, рачунајући од дана правноснажности ове пресуде, не учини ново кривично дело.

На основу члана 89а става 1. Кривичног законика према оптуженом изриче се мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном Драганом Срдих, те се забрањује оптуженом да се приближава оштећеној на удаљености мањој од 50 (педесет) метара, да приступи у простор око места њеног становања и места њеног рада на удаљености од 50 (педесет) метара и да је даље узнемирава и комуницира са њом у трајању од 2 (две) године.

На основу члана 264. става 1. у вези члана 261. става 1.-3. Законика о кривичном поступку оптужени се обавезује да у корист буџетских средстава суда на име паушалног износа плати 5.000,00 (петхиљада) динара, уплатом на жиро рачун бр. 840-30621845-92, сврха уплате трошкови поступка - паушал 7К. 288/2025 и то у року од 15 (петнаест) дана рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења и да плати остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Образложење

ОЈТ у Бечеју оптужним предлогом бр. КТ 79/21 од 23.09.2021. године, који је прецизиран прецизиран поднеском бр. КТ 79/21 од 12.12.2024. година, терети оптуженог Дамира Срдиха непознатим местом боравка у САД, на, за извршење кривичног дела угрожавање сигурности из чл. 138. ст. 1. Кривичног законика на штету Драгане Срдих.

Решењем Основног суда у Бечеју бр. Кв. 339/2022 од 19.01.2023. године, које је потврђено решењем Вишег суда у Зрењанину бр. 2Кж2.94/23 од 02.03.2023. године одређено је суђење у одсуству према оптуженом Дамиру Срдиху, јер су исцрпљене све расположиве мере за обезбеђивање његовог присуства (одређен притвор и расписана потерница), али исти нису дали резултате, те заштита интереса оштећене Драгане Срдих представља важан разлог да се оптуженом суди у одсуству.

ЈТ Стефан Башић у завршној речи изјавио је да остаје код прецизираног оптужног акта и код завршне речи са рочишта за главни претрес од 03.04.2024. године, када је изјавио да сматра да је након спорведеног доказног поступка доказано да је оптужени извршио кривично дело на начин како је то описано оптужним актом. У погледу навода одбране да је била потребна наредба за претрес из чл. 152. ст. 3. Законика о кривичном поступку сматра да приликом прегледа предмета које је оштећена

добровољно предала полицијском службенику нема потребе за претресањем, јер је прегледа телефона учињен без улажења у целокупну меморију односно документа, рачунарске потаке на телефону, с тога није била обавеза полицијског службеника и јавног тужилаштва да од суда затраже наредбу за претрес поменутог телефона. У погледу фотографија навео је да је чланом 247. ст. 1. Законика о кривичном поступку прописано да се сва писмена тужилаштву достављају путем писарнице. Како то није у погледу наведених фотографија докази су предати на главном претресу и као такви предложени од стране ЈТ. Предложио је суду да оптуженог прогласи кривим и да изрекне предложене кривичне санкције и да му забрани приближавање оштећеној на удаљености мањој од 50 метра, приступ у простор око места становања и рада оштећене и њено даље узнемиравање и комуникацију са њом у трајању од 3 године, те да га обавезе на накнаду свих трошкова кривичног поступка.

Оштећна Драга Срдић придружила се завршим речимља јавног тужиоца и додала да се боји и даље.

Бранилац оптуженог адвокат Стеван Косановић из Бечеја у завршној речи изјавио је да остаје код завршне речи са рочишта за главни претрес од 03.04.2024. године када је изјавио да сматра да на главном претресу није на јасан и недвосмислен начин утврђено да је оптужени Дамир Срдић извршио кривично дело које му се ставља на терет, да је оптужни предлог заснован искључиво на претпоставкама а не на одлучним чињеницама и у недостатку несумњљивих доказа суд је дужан донети пресуду којим се оптужени ослобађа од оптужбе. изјавио је да у току поступка није утврђено да је оптужени власник и корисник броја телефона + 1727-505-5174, да није утврђено да је окривљени писао поруке а које су евидентирани на фотографијама у спису предмета, да није утврђено да телефон, који је оштећена донела у ПС Бечеј припада њој. У оптужном предлогу се наводи да су гласовне поруке и претње оштећеној упућене путем апликације „Месинцер“. Оштећена је на главном претресу изјавила да није сачувала ни текстуалне ни гласовне поруке из разлога што је променила телефон. Чињеница да телефон ако уређај и апликација месинцер немају никаква везе, из разлога што апликација месинцер своје податке складишти на посебном серверу с тога је оштећена да се пријавила и на новом телефону на апликацију месинцер те поруке би биле видљиве и постојале би, стога сматра да је у том делу исказ оштећене контрадикторан. Терет доказивања лежи на тужиоцу, а очигледно је да доказа да је оптужени учинио дело на начин описан у оптужном акту нема да је оштећена заиста уплашена и да се брине за своју сигурност поруке које је примила наводно у периоду од 15.11. до 28.11.2020. године пријавила би у том периоду а не након протекла готово месец дана. Сматра да у овом поступку постоје пропусти у делу истражног поступка и да оптужени не сме сносити последице због рада државних органа. Имајући у виду на горе наведено предложио је суду доношење ослобађајуће пресуде.

Суд је у току главног претреса спровео доказни поступак саслушањем оштећене Драгане Срдић и сведока Зорице Софреновић и Немање Велички, те је извео и прочитао писмене доказе и то извештај ЦСР, пресуду Основног суда у Бечеју П2 374/18, извод из матичне књиге венчаних, мишљење лекарске комисије Дома здравља у Бечеју, извод из казнене евиденције за оптуженог, фотографије достављене од стране полицијског службеника Немање Велички и записник о пријему кривичне пријаве.

На основу тако спроведеног доказног поступка ценећи сваки доказ посебно и све доказе заједно у њиховој међусобној повезаности, суд је утврдио следеће, чињенично стање:

Оптужени Дамир Срдић је у временском периоду од 15.11.2020. године до 31.03.2021. године у Бечеју, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово извршење, угрозио сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот и тело тог лица, на тај начин што је у наведеном временском периоду својој бившој супрузи, оштећеној Драгани Срдић, више пута упућивао претње да ће је убити и заклати и то на тај начин што је најпре више пута у временском периоду од 15-28.11.2020. године оштећеној упућивао претње наведене садржине путем апликације „Вибер“, а потом је дана 31.03.2021. године у виду гласовних порука путем апликације „Месинџер“ упутио оштећеној претњу следеће садржине „Ајде се кладимо да ћу ти доћи на врата, ај се ја и ти кладимо да ћу ти доћи на врата, ај ја и ти ћемо се окладити да ако ти дођем на врата да ћу те заклати, ја ћу тебе ако ти дођем на врата заклати“, што је код оштећене изазвало страх за властиту безбедност, при чему је био свестан забрањености свог дела.

Напред наведено чињенично стање суд је утврдио на основу исказа оштећене Драгане Срдић, сведока Зорице Софреновић и Немање Велицки, извештаја ЦСР Бечеј, фотографија комуникација који су достављени суду од стране полицијског службеника Немање Велицки.

Време, место и начин извршења кривичног дела судје утврдио на основу исказа оштећене Драгане Срдић и фотографија комуникација који су достављени суду, а које доказе поткрепљују искази сведока Зорице Софреновић и Немање Велицки и извештај ЦСР Бечеј.

На основу извода из казнене евиденције суд је утврдио да оптужени није осуђиван.

На основу извештаја ЦСР Бечеј, извода из матичне књиге венчаних суд је утврдио да оштећена Драгана Срдић рођена 25.07.1967. године у Чуругу од родитеља Драге Алексић и Радосаве Алексић, рођ. Савић. Драгана је завршила средњу економску школу. Она је у инвалидској пензији од 2014. године због онколошких проблема. Живи са кћерком из првог брака Мајом Бранков (2001), која је студент Педагошког факултета у Сомбору. Из тог брака има још два одрасла сина који живе посебно. Драгана и кћерка живе у оштинској кући на адреси Бечеј, ул. Милоша Црњанског бр. 27, односно у делу куће, који чини једна соба, предсобље и купатило. У разговору са водитељем случаја Драгана је испричала да је Дамира Срдића, рођ. 19.03.1972. године у Оточцу, Република Хрватска, упознала пре око две и по године преко «Фејсбука», да су свакодневно били у контакту, пуно су разговарали и како је изјавила «Мислила сам да смо се ми добро упознали. Дамир је држављанин САД од јула 2016. године (живео је у Америци као избегло лице од краја рата у Р. Хрватској) и чим је добио амерички пасош договорили су се да ће Дамир доћи у Бечеј да се лично упознају. Дамир је боравио у Бечеју од 06.09-06.11.2016. године. Дана 29.09.2016. године Драгана и Дамир су се венчали у Бачком Петровом Селу. Изјавила је: «Ми смо живели заједно та два месеца у Бечеју, он је изнајмио већи стан у насељу Север Туркић, јер је и моја ћерка живела са нама. Док смо живели заједно добро смо функционисали и лепо смо се слагали. Планирали смо да наставимо заједнички живот у Бечеју, јер је Дамир рекао да му се јако свиђа Бечеј и да би се вратио из Америке овде да живи. Након тога он се вратио у Америку да би завршио још неке ствари, да би се могао вратити овде. Онда је почео стално да наводи неке разлоге због којих не може да дође, па онда је почела корона и он више није долазио.» Драгана и Дамир су све време били у контакту преко «Вибера»,

он јој је материјално помагао. Изјавила је: «Он је од почетка знао како ја тешко живим, да имам малу пензију, да због болести не могу да радим. Слао ми је новац за дрва, за живот, не могу рећи да није. Али је он мене све време контролисао. Ја сам морала све да му кажем и где сам била и са ким сам била и шта сам радила. Тражио је од мене да му показујем преко телефона голо тело, односно мој полни орган. Мене је то било јако срамота, стално сам измишљала неке разлоге да то не радим, а он је рекао да сам ја његова жена и да морам то да радим. Ја сам у почетку ћутала и трпеда све то. Међутим, убрзо је почео да ме вређа, свашта ми је говорио. Исмевао ме је што немам једну дојку, коју сам оперисала када сам оболела од рака, а он је то све знао од почетка и видео је како изгледам. Ја сам онда у једном тренутку, пре око две године, када ми је било доста тих његових увреда и вређања одреаговала и рекла му да нећу више да трпим такво његово понашање према мени и да ћу поднети захтев за развод брака, што сам и урадила. Он ме је онда молио да се не разводимо, уверавао ме је да ће све бити у реду између нас и ја сам онда у суду рекла да би хтела да тај предмет једно време мирује, да би видела даљу ситуацију како ће се одвијати, да ли ће се наш однос поправити. Међутим, убрзо Дамир је наставио да се понаша на исти начин према мени, био је и гори, говорио ми је ужасне ствари. Почео је да ми прети, да говори да ће ми заклати целу породицу, чак и децу.» Драгана је од 18.10.2020. године прекинула сваки контакт са Дамиром, како је навела од тада јој није слао ни новац. «У разговору тог дана он је мени свашта рекао, страшне ствари, вређао и мене и моју децу, претио нам да ће нас све ликвидирати. Он је наставио преко «Вибер» да ми шаље претеће гласовне поруке. Рекао је да је унајмио неког човека да ме прати. Ја мислим да је то и урадио, јер ми је после слао слике куће у којој живимо, слику ограде, дворишта. Послао ми је преко Вибер-а слике аутомобила који су били паркирани испред куће у којој живим и написао да су то кола мојих швалера, а то су људи долазили у фризерски салон који је поред моје куће. Он је мене и пре тога кад смо причали оптуживао да се ја курвам и стално је тражио од мене да признам да је то истина, стално је говорио «Хајде признај, признај да је то истина.» Ја нисам хтела, јер нисам имала шта да признам. У некој од порука ми је написао да је моја рођена сестра која живи у Чачку њему све испричала о мени, да ме је раскринкала. Они су стално у контакту, ваљда они планирају да живе заједно. У децембру 2020, године Дамир ме је 12 пута звао на Вибер, ја ни једном нисам хтела да се јавим. Ја сам се сваки дан све више плашила, јер је он у неким порукама прегио да ће некога унајмити за 200 евра да нас све побије, мене и моју децу. Онда сам 11.12.2020. године отишла у полицију и све то пријавила. Негде пре нове године сам због њега променила и број телефона». Приликом разговора у центру за социјални рад на Драгани је била очигледан изражен страх за свој живот и за живот своје деце. Плашила се да ће Дамир своје претње остварити, изјавила је «Ко зна на шта је спреман, а посебно ако сазна да сам га пријавила полицији. Ја сам поднела и захтев за развод брака, не знам како ће на то реаговати, јер ми је судија рекао да су и њему тамо у Америку послали примерак тужбе. Чула сам и од њега, а и од још неких људи да он не сме да се врати у Хрватску, ко зна шта је тамо радио за време рата». Драгана се осећа немоћно, не зна на који начин да се заштити, изавила је «Чак сам и косу офарбала у тамнију боју, мислим можда ме тај неко са ким прети да га је унајмио неће препознати. Не смем нигде да идем, плашим се и кад изађем у дворипгте, увек мислим да је неко ту у близини, да је некога послао да ме прати, јер оне слике ми потврђују да је неко био испред моје куће и сликао све то.» Како је изјавила сталан страх и стрепња коју осећа се већ одражава и на њено здравље изјавила је «Ишла сам код психијатра, добила сам и лекове. Ја сам била тежак болесник, таман сам се опоравила, знам да нервоза јако лоше утиче на моје здравље, али не знам како да се смирим.» Са Драганом

је обављен саветодавни разговор у циљу пружања психосоцијалне подршке и оснаживања. Пружене су јој информације да сваку претњу или узнемиравање од стране Срдић Дамира или било кога другог одмах пријави полицији.

На основу пресуде Основно суда у Бечеју бр. П 374/18 од 15.01.2019. године, која је постала правноснажна 08.09.2020. године суд је утврдио да разведен брак оштећене Драгане Срдић и оптуженог Дамира Срдића, који је закључен пред матичарем МК Бачко Петрово Село дана 29.09.2016. године.

На основу налаза, оцене и мишљења лекарске комисије Дома здавља Бечеј суд је утврдио да је оштећена психомоторно напета, анксиозно субдепресивог афекта, без психопатолошке продукције, чулне обмане негира, ВНД (вољно-нагодски динамизам) копромитован, без суицидалне индиције и подстицаја, доминира структура личности, те је добила терапију лековима Венлак и Ксалол.

На основу записника о пријему кривичне пријаве, исказа оштећене Драгане Срдић и сведока Немање Велицки суд је утврдио да је оштећена дана 11.12.2020. године, након што је прописно упозорена поднела кривичну пријаву следеће садржине:

„Ја живим у Бечеју у улици Милоша Црњанског број 27. Ја сам у браку са Срдић Дамиром од 2016-те године. Дамир и ја смо живели заједно око три месеца пре него што смо се венчали. Након што смо се венчали Дамир је отишао у Америку, чији је држављанин и ми више никад нисмо живели заједно. Од момента када смо се венчали Дамир никад није био, буквално никад се нисмо видели. Имали смо контакт преко телефона. Дамир ме контактира путем Вибера са броја телефона +1727-505-5174. У задње време Дамир ми шаље претеће поруке и поруке увредљиве садржине. У временско периоду од 15. до 28. новембра Дамир ми је преко Вибера слао претеће звучне поруке. У гласовним порукама говорио ми је да ће ме убити, ликвидирати, да ће све моје поубијати. Претње су почеле када сам ја поднела захтев за развод брака и рекла му да сам то урадила. Поднела сам захтев заразвод јер је брак потпуно бесмислен с обзиром на то да од момента склапања брака Дамира никад нисам видела. Ја сам уплашена јер не знам на шта је он спреман.“. Записник су својеручно потписали оштећена и полицијски службеник Немања Велицки

Суд је ценио изведене писмене доказе и исте је прихватио у целости, јер је нашао да су исти у сагласности са осталим изведеним доказима.

Суд није прихватио предлог браниоца за издвајање доказа - фотографија телефона екрана телефона оштећене Драгане Срдић о комуникацији са оптуженим, јер је нашао да се ради о дозвољеном доказу, конкретно о телефону оштећене, коју је оштећена добровољно предала полицијском службенику, стога није било потребе за издавањем наредбе за претрес-преглед телефона, те је без улажења у целокупну меморију телефона само је извршено фотографисање екрана, за коју радњу није било потребно ни никакво посебно стручно знање. Супротно становишту браниоца из завршне речи, по налажењу суда на основу изведених доказа, пре свега на основу исказа оштећене, која је поткрепљена осталим изведеним доказима, суд је несумњиво утврдио да се у конкретном случају ради о телефонском апарату оштећене, да је поруке инкриминисане садржине оштећеној слао (писане и гласовне) оптужени са свог, наведеног телефонског броја.

Сведок Немања Велички, полицијски службеник ПС Бечеј је изјавио да је радио у ПС Бечеј од 2003. године до децембра 2023. године на месту криминалистичког полицајца, да сада ради у ПУ Нови Сад као водич службених паса. Имена оптуженог Дамира Срдића и оштећене Драгане Срдић су му познате из рада у служби у ПС Бечеј. Оптуженог никада није срео, али је имао контакт са Драганом Срдић. Изјавио је да је он поднео кривичну пријаву на основу квалификације јавног тужиоца. Радило се о претњама које су упућене путем друштвених мрежа „Вибер“ или „Месинџер“. Оштећена му је пуштала снимак претњи, али његова служба није имала техничке могућности да снимак скине са телефона, иако је покушао на разне начине, те је на крају те поруке проследио јавном тужилаштву. Мисли, али није сигуран да му је Драгана показала неке слике преписке између ње и оптуженог, које је такође проследио тужилаштву. Након што су му приказане фотографије са страна 40 и 41 судских списа изјавио је да мисли да се ради о сликама и порукама које му је оштећена показала. Оштећена му је показала број телефона са којег је примила поруке и тај број је уписао у кривичну пријаву. Ради се о страном телефонском броју за који не могу издати налог за праћење. Изјавио је да на нека питања није могао да одговори са сигурношћу због протекла времена и због обима посла са којим се свакодневно среће. Након што је извршио увид у судске списе изјавио је да је он саставио записник о пријему кривичне пријаве који се налази на страни 13 судских списа и остаје у свему што је тамо навео и потписао. На основу чињенице да на телефону код пошљаоца пише Дамир и броја који му је показала оштећена је утврдио да је поруке слао Дамир, те је на основу павода оштећене утврдио да се ради о Дамиру Срдићу. Изјавио је да је власништво телефона оштећене утврдио на основу тога што је она сама донела телефон и рекла да је то њен телефон. Изјавио је да није имао наредбу суда за фотографисање телефона, али је оштећена дала усмено одобрење за фотографисање њеног телефона. Изјавио је да је на основу исказа оштећене утврдио да су спорне поруке настале у периоду од 15.11.2020. године до 28.11.2020. године.

Сведок Зорица Софреновић је изјавила да запослена у ЦСР Општине Бечеј на раном месту психолога. У конкретном случају је као водитељ случаја била задужена предметом, који је формиран по пријави Драгане Срдић, која је пријавила свог супруга Дамира Срдића да већ неко време путем „Вибер“ шаље претеће и увредљиве поруке. Драгана је догађај пријавила 11.12.2020. године и том приликом изјавила да је она 2016. године закључила брак са Дамиром, држављанином САД, са којим се упознала преко „Фејсбука“, да су кратко, свега 3 месеца, живели заједно, да су се венчали одмах, након неких двадесетак дана по његовом доласку венчали и да је он након три месеца морао да се врати у Америку. Договорили су се да ће наставити заједнички живот у Бечеју, јер јој је Дамир рекао да му се овде свиђа и да је спреман да напусти Америку и да се врати у Србију. Због пандемије корона вируска Дамир није могао да дође из Америке, али су све време били у контакту путем друштвених мрежа и Дамир је слао Драгани новац за живот. Изјавила је да ју је Дамир цело време контролисао, захтево од ње да му исприча где иде, са ким се дружи, што је она и чинила и трпела, јер му је била жена. Изјавила је да је Драгна истакла да јој је било страшно и увредљиво, јер је Дамир од ње тражио да се скида гола и да му показује свој полни орган преко телефона. Дамир је убрзо почео да је вређа њеним физичким изгледаом, пошто је она имала карцином и оперисала дојку, па јој је на рачун тога дао врло увредљиве коментаре. Драгана је изјавила да је пре око 3 године говорила Дамиру да ће поднети захтев за развод брака, јер јој је било доста вређања. Пошто ју је Дамир молио да се предомисли, она је замолила суд да тај предмет мирује, док не види како ће се развијати ситуација између

ње и Дамира. Драгана у децембру 2020. године поднела пријаву у којем је навела да су интензивне претње почеле од 18.10.2020. године када је он почео да вређа и њу и њену децу и прети да ће их све ликвидирати. Навела је да јој је слао претеће гласовне поруке које је она показала у полицији. Драгана је такође навела да јој је Дамир рекао да је унајмио човека који је прати и она мисли да је Дамир и урадио то, јер јој је Дамир слао слике њене куће, ограде, дворишта, аутомобила паркираних испред њене куће, стално је оптуживао да га вара, тражио од ње да призна да је то истина, што међутим она није хтела, јер је није имала шта да призна. Дана када је догађај пријавила полицији он је њу 12 пута звао на „Вибер“ и она није хтела да се јави. Приликом разговора у ЦСР Драгана је испричала да је у поруци Дамир рекао да ће унајмити неког за 200 евра да побије и њу и њену децу, због чега се јако уплашила и отишла у полицију. Драгана је нагласила да има изражен страх за себе и своју децу. Имала је утисак приликом разговора са Драганом да је она изразито уплашена и да се осећа немоћно, зато што осећа да јој Дамир може наудити без обзира што је далеко. Док су разговарале Драгана је била видно узнемирена, навела је да због сталног страха и претње посећује и психијатра. Изјавила је да је извештај о догађају добила од полиције, која од усвајања Закона о спречавању насиља у породици по прописаној процедури доставља извештај полицији и центру за социјални рад.

Оштећена Драгана Срдић је пред ОЈТ дана 09.06.2021. године изјавила да је оптужени њен бивши супруг Дамир Срдић, али у тренутку подношења кривичне пријаве није знала да је пресуда о разводу брака у међувремену постала правноснажна. Њихов брак је разведен пресудом Основног суда у Бечеју бр. 6П2 374/18 од 15.01.2019. године, која је постала правноснажна 08.09.2020. године. Пресуду о разводу брака са клаузулом правноснажности примила је у фебруару или марту од своје адвокатице Ана-Марије Ковачев. Она је Дамира упознала преко пријатеља, путем интернета и били су у контакту 2 године пре него што су се видели. Дамир је дошао 2016. године у Србију да се упознају. Дамир живи у Америци 22 године. 29.09.2016. године су се венчали. Он је остао у Србији два и по месеца и за то време живели су заједно. Њихов однос је био складан и све је било у реду. Дамир се вратио у Америку и њихов договор је био да ће купити кућу у Бечеју, да ће се он вратити из Америке и да ће овде живети, односно да ће он део времена проводити у Србији, а да ће по потреби одлазити у Америку. Након што је Дамир отишао, стално је одлагао повратак, убрзо је почео и да контролише њено понашање. У почетку нормално су функционисали, али је у једном тренутку како је Дамир одлагао повратак она је закључила да нема ништа од њиховог брака и крајем 2018. године поднела тужбу за развод брака. Поступак се одужио и она је у једном тренутку стопирала поступак, јер није имала новца. Проблеми су почели након што је поднела тужбу за развод брака. Дамир је почео да је вређа и да јој прети. Изјавила је да је у протеклих годину дана он је почео да јој прети, говорио јој је више пута да ће је убити и заклати, више пута ју је вређао, псовао њене мртве родитеље, говорио јој да је дроља и слично. Дамир је аигажовао неког да је прати, што она сазнала на тај начин што јој је Дамир слао слике њене капије и ограде. Њен страх да ће јој наудити се појачао, највише због тога што зна да је Дамир преживео страхоте на ратишту деведесетих година и од учествовања у рату имао је психичких последица. Када је отишла у полицију у децембру 2020. године предала је све те гласовне и СМС поруке. У марту 2021. године, док је била код пријатељице Дамир јој је послао на „Месинџер“ гласовну поруку, коју је она проследила својој пријатељици Гордани Радосављевић, да јој чува, јер је она након тога избрисала свој „Фејсбук“ налог заједно са „Месинџером“. Пред ОЈТ приликом саслушања оштећене преслушан је снимак поруке оптуженог од 31.03.2021. године следеће садржине „Ајде се кладимо да ћу ти доћи на врата, ај се ја и

ти кладимо да ћу ти доћи на врата, ај ја и ти ћемо се окладити да ако ти дођем на врата да ћу те заклати, ја ћу тебе ако ти дођем на врата заклати“. Снимак није предала полицији, али неке друге јесте који су исто тако страшни. Изјавила је да се најези сваки пут кад чујем тај снимак и да је у страху да ће Дамир то стварно урадити. Дамир јој је више пута рекао да ће јој убити све живо, њену децу. Више пута ју је вређао и говорио јој да је фалична, јер је оперисала дојку због карцинома. Након тога, односно од догађаја у марту месецу више није имала контакт са оптуженим, јер је променила број телефона, избрисала је налоге на друштвеним мрежама и променила је и пребивалиште, привремено се склонила, јер се боји. Непосредно пре него што је отишла у полицију да поднесе пријаву Дамир јој је рекао да ће неког изнајмити и да ће га платити да је убије. Вече пре него што је отишла у полицију, он ју је звао 6-7 пута, видела је да је под дејством алкохола. Том приликом јој је Дамир рекао да ће побити све и да ће је убити и због тога је отишла у полицију. Изјавила је да се осећа угроженом, да и даље живи у страху, да има здравствених проблема због стреса који проживљава, због чега је посећивала и лекара. Без обзира што нису у контакту она се не осећа безбедно, није сигурна шта је он у стању да уради. Изјавила је да је заинтересована за кривични прогон, док ће имовинскоправни захтев евентуално остварити у парници.

На главном претресу дана 13.06.2023. и 17.01.2024. године оштећена је остала код својих ранијих исказа те је додала да није била у контакту са оптуженим, ни после њеног саслушања у тужилаштву, да је променила свој број телефона и да је оптужени је и даље у Америци. Њена кћерка Маја Бранков је причала са њиховом комшиницом Милом Киш из Бечеја и чула је од Миле да је оптужени требао доћи у земљу године, али ипак није дошао. Изјавила је да није јој било свеједно, да и сада осећа страх, пошто је снимео њену кућу. Изјавила је да је први пут оперисана од рака пре 10 година, да јој се рак поново појавио на грудима, тако да је поново оперисана, зато страхује и за своје здравље које је нарушено због стреса. Изјавила је да се боји и за своју кћерку, јер је оптужени претио и њеној кћерки. Поруке су јој слате апликацијама «Вибер» и «Месинџер». Изјавила је да она није сачувала ни текстуалне, ни гласовне поруке, јер је променила телефон. Снимке са екрана је предала полицији. Након што јој је предочена претња из оптужног акта изјавила је да је тачно, да је претња оптуженог тако гласила, да је то била гласовна порука, а било је преписки у виду писаних порука сличних садржина, било је порука да ће побити целу породицу.

Суд је ценио исказе оштећене и сведока и исте је прихватио у целости, јер је нашао да они говоре само оним догађајима о којима имају непосредна сазнања, њихови искази су међусобно сагласни и у сагласности са доказима, којима је суд указао поверење. Исказ оштећене је, по напажењу суда, јасан, доследан, поткрепљен осталим доказима и дата је након што је оштећена упозорена на последице давања лажног исказа и полагања заклетве. Због свега изнетог суд није имао разлога да посумња у истинитост исказа оштећене.

Оштећена Драгана Срдић је пред ОЈТ дана 09.06.2021. годнне изјавила да је оптужени њен бивши супруг Дамир Срдић, али у тренутку подношења кривичне пријаве није знала да је пресуда о разводу брака у међувремену постала правноснажна. Њихов брак је разведен пресудом Основног суда у Бечеју бр. 6П2 374/18 од 15.01.2019. године, која је постала правноснажна 08.09.2020. године. Пресуду о разводу брака са клаузулом правноснажности примила је у фебруару или марту од своје адвокатице Ана-Марије Ковачев. Она је Дамира упознала преко пријатеља, путем интернета и били су у контакту 2 године пре него што су се видели. Дамир је дошао 2016. године у Србију да

се упознају. Дамир живи у Америци 22 године. 29.09.2016. године су се венчали. Он је остао у Србији два и по месеца и за то време живели су заједно. Њихов однос је био складан и све је било у реду. Дамир се вратио у Америку и њихов договор је био да ће купити кућу у Бечеју, да ће се он вратити из Америке и да ће овде живети, односно да ће он део времена проводити у Србији, а да ће по потреби одлазити у Америку. Након што је Дамир отишао, стално је одлагао повратак, убрзо је почео и да контролише њено понашање. У почетку нормално су функционисали, али је у једном тренутку како је Дамир одлагао повратак она је закључила да нема ништа од њиховог брака и крајем 2018. године поднела тужбу за развод брака. Поступак се одужио и она је у једном тренутку стопирала поступак, јер није имала новца. Проблеми су почели након што је поднела тужбу за развод брака. Дамир је почео да је вређа и да јој прети. Изјавила је да је у протеклих годину дана он је почео да јој прети, говорио јој је више пута да ће је убити и заклати, више пута ју је вређао, псовао њене мртве родитеље, говорио јој да је дроља и слично. Дамир је аигажовао неког да је прати, што она сазнала на тај начин што јој је Дамир слао слике њене капије и оградe. Њен страх да ће јој наудити се појачао, највише због тога што зна да је Дамир преживео страхоте на ратишту деведесетих година и од учествовања у рату имао је психичких последица. Када је отишла у полицију у децембру 2020. године предала је све те гласовне и СМС поруке. У марту 2021. године, док је била код пријатељице Дамир јој је послао на „Месинцер“ гласовну поруку, коју је она проследила својој пријатељици Гордани Радосављевић, да јој чува, јер је она након тога избрисала свој „Фејсбук“ налог заједно са „Месинцером“. Пред ОЈТ приликом саслушања оштећене преслушан је снимак поруке оптуженог од 31.03.2021. године следеће садржине „Ајде се кладимо да ћу ти доћи на врата, ај се ја и ти кладимо да ћу ти доћи на врата, ај ја и ти ћемо се окладити да ако ти дођем на врата да ћу те заклати, ја ћу тебе ако ти дођем на врата заклати“. Снимак није предала полицији, али неке друге јесте који су исто тако страшни. Изјавила је да се најези сваки пут кад чујем тај снимак и да је у страху да ће Дамир то стварно урадити. Дамир јој је више пута рекао да ће јој убити све живо, њену децу. Више пута ју је вређао и говорио јој да је фалична, јер је оперисала дојку због карцинома. Након тога, односно од догађаја у марту месецу више није имала контакт са оптуженим, јер је променила број телефона, избрисала је налоге на друштвеним мрежама и променила је и пребивалиште, привремено се склонила, јер се боји. Непосредно пре него што је отишла у полицију да поднесе пријаву Дамир јој је рекао да ће неког изнајмити и да ће га платити да је убије. Вече пре него што је отишла у полицију, он ју је звао 6-7 пута, видела је да је под дејством алкохола. Том приликом јој је Дамир рекао да ће побити све и да ће је убити и због тога је отишла у полицију. Изјавила је да се осећа угроженом, да и даље живи у страху, да има здравствених проблема због стреса који проживљава, због чега је посећивала и лекара. Без обзира што нису у контакту она се не осећа безбедно, није сигурна шта је он у стању да уради. Изјавила је да је заинтересована за кривични прогон.

На главном претресу дана 13.06.2023. и 17.01.2024. године оштећена је остала код својих ранијих исказа те је додала да није била у контакту са оптуженим, ни после њеног саслушања у тужилаштву, да је променила свој број телефона и да је оптужени је и даље у Америци. Њена кћерка Маја Бранков је причала са њиховом комшиницом Милом Киш из Бечеја и чула је од Миле да је оптужени требао доћи у земљу године, али ипак није дошао. Изјавила је да није јој било свеједно, да и сада осећа страх, пошто је снимио њену кућу. Изјавила је да је први пут оперисана од рака пре 10 година, да јој се рак поново појавио на грудима, тако да је поново оперисана, зато страхује и за своје здравље које је нарушено због стреса. Изјавила је да се боји и за своју кћерку, јер је

оптужени претио и њеној кћерки. Поруке су јој слале апликацијама «Вибер» и «Месинџер». Изјавила је да она није сачувала ни текстуалне, ни гласовне поруке, јер је променила телефон. Снимке са екрана је предала полицији. Након што јој је предочена претња из оптужног акта изјавила је да је тачно, да је претња оптуженог тако гласила, да је то била гласовна порука, а било је преписки у виду писаних порука сличних садржина, било је порука да ће побити целу породицу.

Суд је ценио исказе оштећене и сведока и исте је прихватио у целости, јер је нашао да они говоре само оним догађајима о којима имају непосредна сазнања, њихови искази су међусобно сагласни и у сагласности са доказима, којима је суд указао поверење. Исказ оштећене је, по напажењу суда, јасан, доследан, поткрепљен осталим доказима и дата је након што је оштећена упозорена на последице давања лажног исказа и полагања заклетве. Због свега изнетог суд није имао разлога да посумња у истинитост исказа оштећене.

Због горе наведених разлога суд није прихватио став браниоца да нису доказани наводи оптужбе, ни његов став да је нелогична изјава оштећене да нема сачуване спорне поруке. Наиме оштећена је јасно изнела да је након задње претње гласовном поруком променила број телефона и избрисала свој налог на друштвеним мрежама и да је мењала и телефон. Корисницима који користе друштвену мрежу „Фејсбук“ и везану апликацију за комуникацију „Месинџер“ познато је да брисањем налога и променом телефона садржина раније комуникације постаје недоступна обичном кориснику. Садржина комуникације преко апликације за комуникацију „Вибер“ везан је за телефонски број, преко које се и региструје корисник, те променом броја телефона ранија комуникација обичном кориснику постаје недоступна.

Према члану 138. става 1. Кривичног законика онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица, казниће се новчаном казном или затвором до 1 године.

Ценећи све изведене доказе суда је нашао да су се у радњама оптуженог стекли су сви битни елементи бића кривичног дела угрожавање сигурности из чл. 138. ст. 1. Кривичног законика, јер је у временском периоду од 15.11.2020. године до 31.03.2021. године у Бечеју, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово извршење, угрозио сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот и тело тог лица, на тај начин што је у наведеном временском периоду својој бившој супрузи, оштећеној Драгани Срдић, више пута упућивао претње да ће је убити и заклати и то на тај начин што је најпре више пута у временском периоду од 15-28.11.2020. године оштећеној упућивао претње наведене садржине путем апликације „Вибер“, а потом је дана 31.03.2021. године у виду гласовних порука путем апликације „Месинџер“ упутио оштећеној претњу следеће садржине „Ајде се кладимо да ћу ти доћи на врата, ај се ја и ти кладимо да ћу ти доћи на врата, ај ја и ти ћемо се окладити да ако ти дођем на врата да ћу те заклати, ја ћу тебе ако ти дођем на врата заклати“, што је код оштећене изазвало страх за властиту безбедност, при чему је био свестан забрањености свог дела,

На основу изведених доказа, суд је утврдио да је оптужени кривично дело извршио са директним умишљајем, јер је био свестан свога дела, да је оно забрањено и хтео је његово извршење. Урачунљивост оптуженог током поступка није било доведено у питање.

Пошто суд није нашао околности који би искључили постојање кривичног дела или кривицу оптуженог, огласио га је кривим и изрекао му је условну осуду,

казну затвора у трајању од 6 месеци, која се неће извршити, ако у року од 2 године, рачунајући од дана правноснажности ове пресуде, не учини ново кривично дело.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, суд је ценио све чињенице и околности у смислу чл. 54. Кривичног законика. Од олакшавајућих околности на страни оптуженог суд ценио, да се ради о неосуђиваном лицу, док отежавајуће околности на његовој страни суд није нашао.

По налажењу суда, имајући у виду олакшавајућу околност и околности да оптужени није раније осуђиван, основано се може очекивати од да ће на њега и само упозорење уз претњу казне, условна осуда, довољно утицати да више не врши кривична дела. Имајући у виду сврху и циљеве кривичних санкција и кажњавања суд сматра и да са изреченом кривичном санкцијом (условном осудом), могу остварити како појединачни тако и општи циљеви кривичних санкција и иста је адекватна како личности оптуженог, тако и тежини учињеног кривичног дела.

Суд је на основу члана 89а става 1. Кривичног законика према оптуженом изрекао меру безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном Драганом Срдић, те је оптуженом забрањено да се приближава оштећеној на удаљености мањем од 50 метара, да приступи у простор око места њеног становања и места њеног рада на удаљености од 50 метара и да је даље узнемирава и комуницира са њом у трајању од 2 године.

На основу члана 264. става 1. у вези члана 261. става 1.-3. Законика о кривичном поступку суд је обавезао оптуженог да у корист буџетских средстава суда на име паушалног износа плати 5.000,00 динара, уплатом на жиро рачун бр. 840-30621845-92, сврха уплате трошкови поступка - паушал 7К. 70/2023 и то у року од 15 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења и даплати остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Имајући у виду све напред изнето суд је, на основу чланова 269., 424. и 495. Законика о кривичном поступку, донео пресуду као у изреци.

Записничарка

Тијана Мирјачић

Поука о правном леку

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 8 (осам) дана, од дана пријема овереног преписа пресуде, Вишем суду у Зрењанину, путем овог суда.